

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Iosephi Vicecomitis Ambrosiani Collegii Doctoris
Observationes Ecclesiasticæ In quo [!] de Antiquis
Baptismi Ritibus, ac Cæremonijs agitur**

Visconti, Giuseppe

Parisii, 1618

Cap. 11. De accessu baptizandi ad Po[n]tificem eiusque interrogatione, ac
vitæ laudabiliter traductæ attestationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64585](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64585)

Orare cum
catechu-
menis veti-
tum erat.

modò Catechumeni diuinæ liturgiæ inter-
non poterant: sed etiam vetitum erat, ne
qui baptizatus esset, cum illis priuatas pre-
ne dum publicas habere auderet. quem ad-
dum in Concilio Arausicano cap. 19. legimus
his verbis: *Catechumeni nunquam admittuntur
sunt etiam inter domesticas orationes.* Ex quo
nes intelligere possunt, quanta animatio
sione digni sint illi, qui Gentilium, Hæ-
corum, aut nefariorum hominum confu-
dine vtuntur.

*De accessu baptizandi ad Pontificem, eiusque
rogatione, ac vite laudabiliter traducta
attestationibus.*

CAP. XI.

Sed duarum partium, in quas catechumeni
diuidebatur, postquam altera, hoc est
stantia, explicata est, conabor eadem ratio-
ceremonias etiam tradere, quæ erant etiam
maxime necessaria. In huius autem re-
plicatione, eò maiori cura, & studio elaboran-
randum mihi videtur, quòd ceremoniarum
cognitio non solum fidelibus maximam
luptatem parere potest, verum etiam ad
prauas hæreticorum opiniones profligandas
magno vsui est. Cum enim demonum
rios habeat & excursores perditos homines,
qui omnes Ecclesiæ ceremonias, tanquam
nouellum inuentum, delere, & extinguere

inuntur; ita fit, ut omnibus fidelibus ea, quae ad caeremoniarum antiquitatem, & originem pertinent, cognita, & perspecta esse debeant. Prima vero omnium fuit, hominem probatae virtutis, & sapientiae quaerere, cuius ductu, atque auspicijs ad Episcopum irent. De qua apud S. Dionysium Areopagitam lib. de Eccles. Hierarch. cap. de bapt. scriptum est in hunc modum: *qui autem horum, quae vere caelestia sunt, particeps fieri cupit, cum ad aliquem eorum, qui initiati sunt, adiit, suadet ille quidem, ut se ad sacerdotem ducat. illum autem horror quidem repente, rei quae difficultas deterret, ad extremum tamen id, quod petiit, benigne se facturum esse promittit, acceptumque cum ducit ad sacerdotem. hic vero latus manum eius capiti admouet, signoque edicto, sacerdotibus imperat, ut viri, atque sponsaris nomina perscribant.* Ex quibus, & quae sequuntur, uerbis ducendi munus ad Episcopum catechismi susceptoribus incubuisse, omnis, qui rei ordinem, ac seriem attentè considerauerit, facile intelliget. Haec perpetua, & constans fuit catholicae Ecclesiae consuetudo; quae etiam facile eorum testimoniorum autoritate confirmari poterit, quibus ad baptismum oblatos esse, mentio est. Vt cum S. Iustinus Martyr quaest. 56. ad orthodoxos dixit: *digni autem sunt baptismi comodus fide eorum, qui illos ad baptismum offerunt.* Et S. August. Epist. 23. ad Bonifac. Coepisc. *Ut autem possit regenerari per officium voluntatis aliena, cum offertur consecrandus, facit hoc vnus spiritus, ex quo regeneratur oblatus.* Et infra, ubi paruulos non mentis

R. iiii

Ductus ad Episcopum prima catechumearum caeremonia.

Ducere ad Episcopum, erat munus susceptoris

sua assensione credere, sed parentum

Christianæ Societatis fide muniti, probantur

regenerans ergo spiritus in membris offerentibus

paruulo oblato, renatoque committitur est: id

hanc societatem unius, eiusdemque spiritus

offerentium voluntas paruulo oblato. Atque

quidem rei causam fuisse puto, quam Linc-

niensis in B. Dionys adnotavit, ut nimis

hominem in hac mortalitate, infirmitate

natura positum, nihil pium, sanctum

aut suis vitibus, sed diuinæ gratiæ, atque

ternis adminiculis adscribere debere,

quasi simbolo declararent. Verum tamen

sicut certum, ac definitum fuisse, stata re-

ceremonijs dies, atque ipsius sacramenti

nitatis ostendit, ita, quodnam fuerit, a mem-

traditum est. argumentis tamen, & con-

stitutis facile elicio, prius nullo certo tempore

tribus mensibus ante baptismum, demum

quadraginta diebus, demum decem, & octo

ad Pontificem duci consueuisse, quoniam

ceremonia fiebat, cum quis primò Ca-

chumenorum locum obtinebat. Quod

quem diximus modo accidisse, supra cap.

ostensum est. Nec verò quisquam iure

tauit, domi nē, an in Ecclesia, qui bap-

zandi erant, Episcopo sibi solerent: cum

Ecclesiam ductos fuisse, omnibus certum,

persuasissimum esse debeat: tum quia cere-

moniarū dignitati sic cōgrueret: tum etiam

S. Dionysius Areopagita lib. de Eccles. Hier-

rarch. cap. de bapt. narrans Pontificis lau-

riam, qua incredibiliter perfunditur, cum qu-

Causa du-
cendi ad E-
piscopum.

Tempus,
quo cate-
chumeni
ducebantur
ad Episco-
pum.

Duceban-
tur bap-
tizandi ad Ec-
clesiam.

abiectione Idolorum cultu, & relictis nefarijs ritibus, Christiana sacra, nostræque fidei primordia exposcit, eum sæpe in aram complexu & osculis ruere, ac cum reliquo sacri ordinis grege, plenissimo sonitu elatus in certa spatia vocibus diuinas laudes modulari, longissima oratione testatur: ipse principio hymnum quendam, qui in diuinis scriptis continetur, cum omni Ecclesiastico ordine recitat, deinde sacram mensam osculatus ad virum, qui adest, venit, &c. At nec fame diuini Verbi laborantes alibi, quam in Ecclesia satiantur; nec alternantes cantorum chori, aut numinis ara extra Ecclesiam sunt. Ductos ad se Episcopus de causa aduentus percunctabatur, & de moribus, ac pietate accedentis attestaciones à ductore requirebat, quod exposuit optimè Author constituit. Apostol. lib. 8. cap. 38. de baptismo loquens: *qui ad duxerunt, resisterentur singula diligenter exponentes, exquirantur autem eorum mores, & vita* Et S. Dionysius Areopagita lib. de Eccles. Hierarch. cap. de bapt. dum omnes baptismi ritus, & præcipuè fidei Christianæ tyrocinia diligenter exequitur: *ad virum, qui adest venit, eumque interrogat, cur venerit. ille postea quum pro suo in Deum amore ex ijs, quæ ab eo, qui illum accepit tradita sunt, Dei priuationem, ignorantemque veri boni, atque actionis diuina vitæ vacuitatem accusauit petique, ut eo quasi sequeretur, Deo, & ijs, quæ ad Deum pertinent, potiatur. tum ei exponit rationem perfectam, qua ad Deum accedendum est, explanatque eidem diuina vita, & ut uà dicam, conuersatione, ex eo præterea quaerit, nam ita instituat vivere; cum promisit, ma-*

Episcopus de causa aduentus percunctabatur & attestaciones de moribus à ductore requirebat.

Vestigium
ducendi ad
Episco-
pum.

Verborū,
quis illum
offert, ori-
go.

Verba, me-
retur à pa-
rentibus,
unde ac-
cepta cæ-
remonie
catechis-
mi.

num eius capiti admouet, &c. Quod si ex
stris ritibus eius consuetudinis exemplum,
imaginem requiramus: primū quidem
spectat, quod ad Ecclesiæ fores afferuntur,
etiam adducuntur, qui baptismi sacramen-
ti initiandi sunt. præterea minister à suscepto-
ribus quærit, *quis illum offerat?* in quibus dubi-
tota ducendi ratio posita est. De moribus
tem percunctandi vestigium nulla in re magis
expressum licet videre, quam in ministerii
rogatione, *meretur à parentibus?* Hæc enim
testationem omnem vitæ laudabiliter tracta-
tæ perspicuè complexa est. Sequuntur
cæremonie: impositio nominis, renunciatio
pallium, fidei professio, narium, aurium
tactus, exorcismus, manus impositio, vinctura
crucis signum, sal, orationes, & benedictio,
quibus sigillatim agendum est.

*Vetus mos in baptismo dandi nominis ostensus, &
quibus, quare, quibus, & quomodo, ac ubi
daretur, explicatum.*

CAP. XII.

Nominis in baptismo dandi mos antiq-
uissimus est. cuius meminit S. Clemens Pæ-
p. I. Epist. 3. ad omnes Episcop. his verbis
*quis fidelis voluerit existere, & desiderat baptis-
mum, accedat ad sacerdotem suum, & ipsi det nomen suum,
atque ab eo audiat mysteria regni caelorum, ut
frequentibus operam impèdat, ac semetipsum in
mensibus probet, ut tribus mensibus iam consummatis
die festo possit baptizari.* Propterea in vita S. A-
lexan. Papæ Quirinus primū serus, ac be-